

מציאות

בנק הגידופים של הדיקאן סוויפט

אלה. אריקותם בדת תשמש ערכה מספקת להנהגה ישרה וחרוצה של משרתם.

מתקבל על הדעת שעשרים-אלף לירות תירושנה לכיסוי כל ההוצאות על משרתים, משכורות וכו'. גם לאחר ניכוי סכום זה, יותר כל שנה סך של מאה-אלף לירות נמו, אשר בהסתמך עליו ניתן בצדק לדרוש סופסופים-ציה של מיליון אחד.

מחלט בזה להקדיש את יתרת הרווח אשר לה לא יוצא שימישו (אף היא תסתכם בסכום נכבד), להקמתם ולהחזקתם של בתי-ספר לעניים; — תוכנית רבת-יתרונות לציבור כולו, וכיחוד לאינטי-רסים של הפרוסטנטים כממלכתנו, אשר אף נתקבלה בהתלהבות יתרה על-ידי מיספר לא-מבוטל של חסידים-אנגליה מרשי-בעים, עד שהתחייבו להעביר הצעת-החוק המקדישה את כל ריוחיה המלשינות אשר על-פי חוק זה לידיו סוכניו ושמשיו של הבנק החדש.

רבים מצדדי המתחייבים להוכיח, כי ה"בנק המצוץ אף יוכל ברבות הימים להת"חרות כ"חברת הים הדרומי" ("שטרוריית פאנאמה" פרשיה כלכלית נודעת מאתם ימים). משוכנעים הם, כי הכוחות המוויי-גים נבדמ משתמשים מדי שנה במיספר כה גדול של קללות, עד כי מתוכב כילכד ניתן לגייס מאה-אלף לירות מכין ותקיי-ליו לשנה.

חישבו ומצאו, כי בעיר זו חיים כמאה ברנשיהמדד המקללים המשיש-ליום, כל אחד: כמה מהם אף יראו עצמם נפגעים אישית, אם נכוא לגרוע — ולו רק קללה אחת — מן הסך העגול של מאה-ליום. ענה זה לברו עשוי אפוא להניב הון עתק.

הירידים השנתיים בממלכה זו עתידים אף הם להכניס הון תועפות; קללותיו של איש קפן אחר מקונוס סופסו ועלו, במידה ששני אנשים מפגילים היו למנות, לכדי שלושת-אלפים. אכן, לא את כולו ניתן יהיה לתרגם לכסף מוזמן; שכן שילינג הוא מס כה גבוה על קללה בודדת, שאם אומנם יגבה בקפידה — לא יוכלו עוד פשוטי-עם להתיר לעצמם אלה וקללה, יותר משיזכרו להתיר לעצמם לגימה, ונמצאת הקללה יקרת-המציאות ביניהם...

משרת שעליו הולות לקרת-המליציה ביום מוספרה האחרון, מנה שלוש-מאות קללות כמשך משונה שעות. דא עקא, שאילו ביקשנו לרפח את החוק בימים מעין אלה, היינו מצליחים רק למלא את בתי-הכלא בעבריינים, ואת בתי-העבוס — כרובים וכחרבות. מאחר שנאמני האפיסופ, וכן שאר אנשים מרשי-גם במחננו, היו ודאי נהנים כשמעם את המליציה שלנו, כשהיא מתרשת את רוכיה וחרבותיה, מחלט בזה לאסור כל שימוש בקללותיו של חייל המליציה, כל עוד הוא משרת בשרות פעיל. כן לא תופק שום תועלת מן הקללות שארם שמישע בארבע ערכאות המישפט, בתנאי שהיא עומד אותה שעה לדין, או נתבע לפרוץ את חשבון עורך-דינו.

כוח המרפא שבקללה נמנה על הרברים בהם אין יוזם חוק זה מתכוון, בשום פנים, לפגוע. קל וחומר במקום שבו יש לחוש לעזרת הריאות, בכקשן לפלוט מיצים הריפים. אם יאשר אפוא רופא, כי המליץ על דאמה של קללות, נוסף לפעולתו, תמורת תשלום של לא למעלה משש פנס, כתב-היתר מיוחד.

יש לצפות שתוכנית, אשר בה רבה הברכה בה לכלל הציבור, תזכה ליתר עידוד מזה של הבנקים באספמיה; וההגה-התוכנית, אחר שהוציא בהרינה את ממנו, מבע בזה את התיקוה כי יותן לו לחוות בהגשמתה לטובת הרבים, גם אם הוא עצמו עתיד לחלוק את גורלם של שאר בעלי-התוכנית, כלומר, להביא על ראשו צרה ופגע ותיקון שגויים.

כן נקבע בזה, בשום הסכמים לא ייתמכו ושוים אסמכתות לקללות לא יונפקו, בכוננו להשתמש בכסף למטרות חסודות. נהג זה מרגיו ומעליב כליכר, שהוא ראוי רק לכס-האפיסופ, המשתמש בהכנסות החיתומים לכות צורך הרבצת מיסר שמיים. להרפתה ולגנותה של סימטת הוונות, וכן של כל הוונות הפרוטסט-נטיות (ובטיקא אלה מהן, המסתופפות באיה של כמורת המיסיון), ייאמר שכרומי הקדושה אין וזנה משטרעת על גבה מבלי להגות תיקוה הרישית, כי בדרך זו יחזור למוטב סופר מיסכן או מין שאין לו תקנה.

את ההכנסות מקללותיה של העיר קורק יועיד הבנק, דרך קבע, כאלמנותיהם של אנשי כמורה עניים; ואילו אלה שמרני-גפנד — להחזקת ממוריהם של ספנינו המפליגים בים. תוך ימים ספורים מתכוון בעל התוכנית לקבוע את המקום והמועד להרשמה; החותמים חייבים להיות מוכנים לשלם רכע במזומן, בעת החתימה.

עד כאן אירלנד, והעברות של התרבות המערבית מאז ימי יונתן סוויפט ועד עצם היום הזה.

מותו של לוחם הגרילה האירי הרפוליקאי כובי סאנדס, ביום ה' 66 לשביתת-הרעב שלו, הביא עד לכדי קיצוניות חסרת-תקדים את המאבק בן מאות השנים של האירים על עצי-מאותם. אירלנד, שהיא ארץ מקוללת, היא בבחינת נעלם לישראל. מעט מאוד ספרות אקדמית ראתה אור בעברית.

קטע יוצא-דופן, המתאר מעט מהעולם יוצא-הדופן של אירלנד, הוא הקטע בנק הגידופים — או ערובה פרלמנטרית להקמת בנק חדש באירלנד, ובו נבחנו לקללות — נכתב בידי הדיקאן סוויפט ותורגם בהשמטות קלות בידי נתן זך, שראה אור בחוברת דפים צהובים 1966. זהו קטע בעל נימה אקטואלית למתרחש כיום, בארץ האיבה. אירלנד.

קטעים מתוך בנק הגידופים מובאים כאן: "להאמין מה שמוג יודע של בני-אדם אומרים, ולא להטיל ספק במאומה מכל מה שיספרו, ויהי זה פלתי-מתקבל על הדעת ככל שיהיה, — היה זה כלל גדול המסייע כיום כירי הבנקים האירים, כי דרך שתמך מאו ומעולם את אישיותיה של הדת האפיסופרית. ולא רק עליו מס-תמכים גם זו וגם אלה; איתרע מולם המוכ, וקדוש אחד משמש פטרון לשני-הם: הבערות, הורתה המפורסמת של ה"אריקות בדת, מקיימת כמרומה אותו יחסי-קירבה מסור גם אל האשראי.

כל הנותן ידו ונידבת ידו לבנקים, שאת כוונותיהם ומשרתם אין הוא יודע, משול לאותו ארון החותם של תוכיבים מבלי לדעת את תוכנם. הצטרפות לבנק שאין לו לא פיו-יכוח פרלמנטרי, אף לא כתב הרשאה, או נכסי דלי ניירי כלי-שהם, כתורת ביטחונות, כמנה בשיגורה של ספינה ללא קרקעית. כל המקווה להר-כיב עצמו, בעזרת הבנקים, בממכרה רתומה לשישה סופים, סופו מתגח כזה הממתין למיטען חוזר באותה בלי קרקעית.

מאחר שרבים כל כך מיקררה של העיר הזאת התאזרו עוז כנפשם לסכן מיליון או שניים, בלי כל ביטחונות שהם, ניתן לקוות כי אפשר יהיה לשכנעם להרים לפחות מיליון אחד לטוב-בתה של הצעה זו שאין בה כל סיכון.

כדי לעודדם, מציע בעלי-התוכנית להקים את הבנק על יסוד ביטחונות פרלמנטריים, וביתר דיוק: ביטחונות שלא יהא להם מה לחשרש, לא מפני הפיכה, אף לא מפני תמורות העתים. למען סלק כל חשד, כי את מזכתי שלו רואה בעלי-התוכנית לגנו עיניו, הריהו מבטיח בזה לעולם כולו, כי הוא ישוב לו עתה בעליית-גנו, כשלטוטה קלה לכשרו, שכן הגיש לאר-צו הוכחה ניצחת לאהבתו איתה, בתינתו את מעילו האחרון בעבוס, כדי לשלם את הוצאות הרפוס, וכך הוא ניגש לעיין בטובת הכלל.

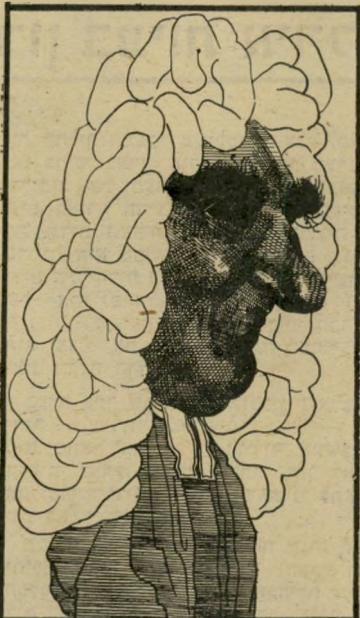
בגלוי וכיבוד, שבהתאם לחוק פרלמנטרי, המבקש לשרש את נגד הקללות המגונות, צפוי כל אדם העובר עברה זו ומזאשם כחוק על-ידי עדים לפני שופט, להסרוו שילינג אחד, אותו ניתן לגבות ללא קושי ניכר.

למותר להזכיר כי הקללה היתה בנינו לחטא סיפוחים; אף כי הגיל הופך אותנו לבתני מסוגלים לכל שאר החסאים, הנה זו, משאך הייתה בנו שורש, שוב אינה נומשת אותנו אלא עם הדיבר... חוקרי ידיעת הארץ חישבו ומצאו, כי בממלכה זו, איר-לנד, חיות שתי מיליון נפשות. מתוך מיספר זה, ניתן ודאי להביא בחשבון מיליון מקללים.

הקרבה מקובלת היא, כי באירלנד מצויים כ-5000 בעלי-אחוזה. והנה, כל בעל אחוזה יכול, בדרך כלל, להתיר לעצמו קללה אחת ליום; משמע, הכנסה שנתית של מיליון-שמונה-מאות-יועשרים-וחמשים-אלף קללות, שהן — במטבע קשה — תשעים-ואחת-אלף-וחמשים-לירות לשנה.

והי, כמטבן, שומה נמוכה ביותר; שיהי בורה, כי בממי-לכה זו נעשה שימוש במיספר גדול הרבה יותר של קללות; וכך ניתן גם לגייס סכום שנתני גבוה מזה בהרבה. למען אפשר גבייה קלה ומסודרת של הכסף, הנני ממי-ליץ על העסקתם בערים הגדולות של מלשינים, וזאת בהתאם למציפות האיכלוסיה; בכפרים יש להעסיק פקידים רוכבים, ומאחר שאין לך דבר המבוסס מיקצוע כלשהו יותר מן הדלות, יוחלט, כי האדונים המועסקים על-ידי הבנק יהנו ממשכורות נאות, למען תחבב עליהם רמת-חיים גבוהה תפקיד אשר עורר באחרונה מורת-רוח רבה, עד כי רק כמרים, מנהלי בתי-יראה נזמפרמיסטים (כיתה פרוסטנטית) ופוחרים פושטי-רגל ניותו להתמסר לו.

כן ייקבע, כי רק אנשים הידועים בתורת בנים נאמנים לכנסיה ומשתתפים-קבע במיסה, יורשו להתעלות למשרות

סאטירין סוויפט כל הוונות הפרוטסטנטיות

צורה נ - שעה הספר משלו שועלים

משורי שועלים חינוך לעיצוב

בדה לתהליך חינוך העין של צרכן האמנות של הדור הבא. הספר מעניק את הבסיס להבנה ראשונית של האמנות באמצעות ערכים פשוטים.

תרגום

(לא) יפה

קיים סוג של ספרים הבנוי על המתכון הדהוי והמשומש ביותר של תפירת ספי-רים. ספר כזה הוא פגישת מחזור. מאת המחברת האמריקאית רונה יפה * ספר רונה יפה — גישת מחזור; עב-רית: מרים יחז'יווקס; הוצאת כירנת; 330 עמודים (כריכה רכה).

תלת-מימדיות. זכותו של המו"ל לציין כי דש האחורי של העטיפה שהגב' יפה היא "אחת המשוכחות שבסופרות אמריקה", אבל קביעה זו היא על אחריותו הבל-עזית, וכל קשר בינה לבין המציאות הספרותית באמריקה הוא מיקרי בהחלט.

זנחה את המעלות שהיו בסיפרה של מקי ארתי, את העניין המהפכני, ומצאה להם תחליפים הומוריסטואליים, ברוח התקופה. פגישת מחזור הוא ספר משעמם. העוסק בגשים המזכירות יותר בובות של חלונות-ראווה, או שערים של ווג, מאשר דמויות

זה הוא בבחינת נוסחה וזהו למדי של החבורה. סיפרה הנוע של מארי מקי-ארתי, שראה אור בעשור שעבר. ככיר-תרת הספר, כן תוכנו: "פגישת מחזור" של איבע בגורת מחזור אחד בבית-ספר אריסטוקרטי אמריקאי. אלא שהגב' יפה